

фінансовими ресурсами. Сьогодні постала необхідність вдосконалення фінансових методів, інструментів, важелів, нормативно-правового й інформаційного забезпечення, що регламентує питання у даній сфері, на всіх рівнях економічної системи держави для забезпечення сталого її розвитку, який би враховував сучасні реалії, світові надбання та пріоритети національного розвитку.

Література

1. 7 цілей сталого розвитку – відлік пішов. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ecoclubua.com/2016/01/17-tsilej-staloho-rozvytku/>

2. Алексеєнко І.І. Прогнозування розвитку фінансового потенціалу адміністративно-територіальної одиниці / І.І. Алексеєнко // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://fp.cibs.ubs.edu.ua/files/1204/12aiipod.pdf> 6

3. Буряченко А.Є. Фінансовий потенціал регіонального розвитку: Монографія. – К.: КНЕУ, 2013. – 342 с.

4. Мельник А.О. Розвиток фінансової діяльності транснаціональних компаній // А.О. Мельник. – Науковий вісник Буковинської державної фінансової академії. – №9. – 2007.

5. Сучасні проблеми економічного розвитку України: монографія/ за ред. О.В. Ольшанської, А.О. Мельник, Т.Є. Воронкової – К. : ТОВ «ДКС центр», 2018. – 184 с.

УДК 330.675

Корж Б.В., магістрант, Приймак В.М., к.е.н., доцент
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ГНУЧКІ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ КОМАНДНОЮ РОБОТОЮ ІНЖИНІРИНГОВИХ ПРОЄКТІВ

Протягом багатьох сторіч змінюються принципи та підходи організування і функціонування підприємств. На межі тисячоліть на арену

стрімко вийшов проектний менеджмент, в межах якого продовжують невпинно розвиватись нові моделі функціонування проектних команд. Зокрема, гнучкі моделі організування командної роботи знайшли широке застосування в світовій практиці.

Тринадцятий щорічний світовий звіт з введення Agile-методик проілюстрував основні причини переходу на Agile-методологію.

Основними стали: прискорення роботи у сфері розробок інформаційних технологій – 74%, пріоритетна мобільність – 62%, покращення стану ведення бізнесу – 50%, підвищення якості програмного забезпечення та доставки – 43%, удосконалення інженерної дисципліни – 23%*.²

Можна спостерігати, що поява та розвиток Agile-методологій у IT-сфері спричинило стрімке розповсюдження даних методик у суміжні сфери, що функціонують на основі проектних команд.

Респонденти відповіли щодо найпопулярнішої Agile-методики – ним виявився Scrum (54%), проте такі методики як Kanban та Lean відхопили досить малу частку у даному дослідженні (відповідно 5% та 2%).

Авторами було виокремлено наступні етапи Kanban-Scrum моделі:

Етап 1. Ідентифікація проектної команди. Рекомендований склад команди (доцільно використовувати методику формування командних ролей за Белбіним [9]): ScrumMaster, організатор процесу Kanban-Scrum (KS), інші фахівці відповідно до специфіки проекту. Проте, роль ProductOwner (з повноваженнями особи, що приймає рішення (ОПР)) відсутня на початкових ітераціях KS-процесу і поступово, за потребою чи відповідно до рівня організаційної зрілості підприємства, вводиться у проектну команду.

Етап 2. Створення ProductBacklog. Команда проекту створює ProductBacklog (функція поступово передається ProductOwner відповідно до

² - респондентам була надана можливість множинного вибору

процедури його появи у команді проекту). З метою забезпечення «м'якої» системи контролю, рекомендовано використовувати спрінти з одиничним процесом внесення задач на початку періоду розробки. Так, при дискретному виробництві, доречніше використовувати Канбан-метод із застосуванням принципу «Just-in-Time», а за умови розробки нового продукту/послуги – Scrum.

Етап 3. Планування спрінта. Специфіка запропонованої KS-методики полягає у процесі розподілу ролей у проектній команді. З метою адаптації вітчизняних інжинірингових компаній до концепції гнучкого управління необхідно врахувати особливості їх функціонування та ресурсного забезпечення, зокрема, наявність вузькопрофільних спеціалістів, що виконують обмежений спектр функцій. Так як у рамках методології Scrum кожен член команди має володіти широким набором компетентностей та виконувати перехресні ролі, це може стати психологічним бар'єром на етапі впровадження Agile-технологій. Тому доцільно використовувати принципи Канбан, де кожен член проектної команди може виконувати обмежену кількість завдань, при цьому вибір завдань він здійснює самостійно. Тому на початковому етапі під час спрінта за кожним учасником закріплюється обрана конкретна роль.

Етап 4. Виконання спрінта. Протягом фіксованого періоду часу (2-3 тижні) завдання проходять через певні стани: «Заплановано», «У процесі» і «Готово». Проте можливість змінювати завдання на попередніх етапах імплементації KS-методики є обмеженою, адже відповідальність за кожне завдання протягом спрінта покладено на конкретного працівника. Кожного дня має проводитись Stand-up з метою інформування про стан виконання завдання і труднощів під час його виконання (у Scrum – допомога у вирішенні проблем/відхилень). Одночасно рекомендовано використовувати Burndown-діаграму протягом кожного спрінта.

Етап 5. Тестування та Етап 6. Ретроспективний аналіз та планування наступного спрінта. Етапи є аналогічними до Scrum-методології. При цьому, за

взаємодію із зацікавленими сторонами на попередніх етапах введення KS-методики відповідає Scrum-Master.

Таким чином, запропонована модель Scrum-Kanban-технології враховує всі необхідні чинники активного супротиву змінам, що існують у практиці функціонування вітчизняних компаній у сфері інжинірингових послуг, та дозволяє поступово ввести принципи Agile-методології управління проектними командами, які мають за основну мету – підвищення результативності підприємства та оптимізацію часових і ресурсних витрат.

Література

1. Приймак В.М. Управління проектами: Навчальний посібник / Приймак В.М. – Київ : Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2017 – 465с.
2. Сазерленд, Дж. Scrum. Революційний метод управління проектами / Сазерленд Дж. – Москва: Манн, 2016. – 288 с.
3. ЭффективныйKanban: мифы и реальность [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://habrahabr.ru/company/scrumtrek/blog/292914/>
4. 13th Annual State of Agile [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.stateofagile.com/#ufh-i-521251909-13th-annual-state-of-agile-report/473508>

УДК 332.142

Лошевич М.Ю., магістрант, Шацька З.Я., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Для сучасного глобалізованого господарства характерні не тільки «прояви кризових явищ, які відбуваються на рівні національних економік» [3], але й формування нової креативної економіки. Креативна економіка є одним з